

Zadeva C-168/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

22. april 2020

Predložitveno sodišče:

High Court of Justice, Business and Property Courts of England and
Wales, Insolvency and Companies List (Chancery Division)
(Združeno kraljestvo)

Datum predložitvene odločbe:

30. marec 2020

Tožeči stranki:

Skupni stečajni upravitelj (1) gospoda M.

Skupni stečajni upravitelj (2) gospoda M.

Tožene stranke:

Gospa M

MH

ILA

Gospod M

Dejansko stanje v postopku v glavni stvari

Pravica do ustanavljanja – Nacionalna zakonodaja, s katero so pokojninske pravice, registrirane pri nacionalnih davčnih organih, izvzete iz stečajne mase v nacionalnem stečajnem postopku – Zavrnitev, da bi se to izvzetje uporabilo za tuje pokojninske pravice, ki niso registrirane pri nacionalnih davčnih organih, ne glede na njihovo registracijo v tujini – Posredna diskriminacija – Izbiranje najugodnejšega sodišča (*forum shopping*) v stečajnih postopkih – Vpliv davčnih formalnosti v državi članici na stečajni postopek, ki se je začel v tej državi članici

Pravna podlaga predloga

Člen 86(2) Sporazuma o izstopu, sklenjenega med Evropsko unijo in Združenim kraljestvom, v povezavi s členom 89(1) tega sporazuma, ki ima neposredni učinek zaradi prenosa v pravo Združenega kraljestva na podlagi členov 1A in 7A European Union (Withdrawal) Act 2018 (zakon iz leta 2018 o izstopu iz Evropske unije)

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Če je državljan države članice uresničeval svoje pravice na podlagi členov 21 in 49 PDEU ter Direktive 2004/38 (Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES) s tem, da se je preselil v Združeno kraljestvo ali tam začel poslovno delovati, ali je s temi določbami združljivo, da so s členom 11 WRPA 1999 iz stečajne mase izvzete pokojninske pravice iz pokojninskega sklada, vključno s skladi, ki so bili ustanovljeni in davčno odobreni v drugi državi članici, in sicer odvisno od tega, ali je bil pokojninski sklad ob uvedbi stečajnega postopka registriran na podlagi člena 153 FA 2004 ali predpisan s členom 2 2002 Regulations in zato davčno odobren v Združenem kraljestvu?

2. Ali je pri odgovoru na prvo vprašanje upoštevno ali treba:

(a) ugotoviti, ali se je posameznik preselil v Združeno kraljestvo primarno zato, da bi bil v tej državi nad njegovim premoženjem izveden stečajni postopek?

(b) upoštevati (i) varstvo, ki je lahko na voljo stečajnemu dolžniku glede neodobrenih pokojninskih skladov na podlagi člena 12 WRPA 1999, in (ii) možnost, da stečajni upravitelji izterjajo zneske iz odobrenih pokojninskih ureditev?

(c) upoštevati zahteve, ki veljajo za pokojninske sklade, ki so registrirani in davčno odobreni v Združenem kraljestvu?

Navedene določbe prava Unije

PDEU, člena 21 in 49

Direktiva 2004/38/ES, člen 24

Navedene nacionalne določbe

Združeno kraljestvo:

Insolvency Act 1986 (zakon iz leta 1986 o insolventnosti in stečaju), člena 283(1)(a) in 306:

Welfare Reform and Pensions Act 1999 (zakon iz leta 1999 o reformi socialnega skrbstva in pokojninah, v nadaljevanju: WRPA 1999), člena 11 in 12:

„11 Učinek stečaja na pokojninske pravice: odobrene ureditve

(1) Kadar je izdan sklep o začetku stečajnega postopka proti osebi na podlagi vloge ali predloga, vloženega po začetku veljavnosti tega člena, so iz njene stečajne mase izvzete vse odobrene pokojninske ureditve.

(2) V tem členu ‚odobrene pokojninske ureditve‘ pomenijo

(a) pokojninski sklad, registriran podlagi člena 153 Finance Act 2004

[...]

(h) vse pokojninske ureditve, ki so predpisane s predpisi, ki jih sprejme Secretary of State (državni sekretar).

12 Učinek stečaja na pokojninske pravice: neodobrene ureditve

(1) Državni sekretar lahko z uredbo določi pravila, s katerimi se omogoči, da se pravice osebe iz neodobrene pokojninske ureditve, če je proti tej osebi izdan sklep o začetku stečajnega postopka, izvzamejo iz njene stečajne mase za namene delov od VIII do XI Insolvency Act 1986.“

Occupational and Personal Pension Schemes (Bankruptcy) (No. 2) (Regulations) 2002, SI 2002/836 (uredba št. 2 iz leta 2002 o zaposlitvenih in osebnih pokojninskih skladih (stečaj), SI 2002/836, v nadaljevanju: uredba iz leta 2002), člen 2:

„2 Predpisane pokojninske ureditve

(1) Ureditve, predpisane za namene člena 11(2)(h) zakona iz leta 1999 (pokojninske ureditve, ki so ‚odobrene pokojninske ureditve‘), so ureditve (vključno z rentnim pokojninskim zavarovanjem, sklenjenim za namene učinkovanja pravic iz katerih koli takih ureditev)

[...]

(b) za katere se uporablja člen 308A zakona iz leta 2003 (izvzetje prispevkov v tuj pokojninski sklad);“

Finance Act 2004 (zakon iz leta 2004 o financah, v nadaljevanju: FA 2004), priloga 33, člen 5(1), določa:

„V tej prilogi je tuj pokojninski sklad upravičen tuj pokojninski sklad, če

- (a) je upravljavec sklada obvestil Inland Revenue (davčna uprava), da gre za tuj pokojninski sklad, in predložil vse podatke, ki jih lahko zahteva davčna uprava glede tega, da gre za tuj pokojninski sklad,
- (b) se je upravljavec sklada zavezal davčni upravi, da ji bo sporočil, če sklad ne bo več tuj pokojninski sklad,
- (c) se je upravljavec sklada zavezal davčni upravi, da bo ravnal skladno z vsemi predpisanimi zahtevami glede predložitve pojasnilnih informacij, naloženimi upravljavcu sklada, in
- (d) s pododstavkom 3 ni izključeno, da bi bil tuj pokojninski sklad opredeljen kot upravičen tuj pokojninski sklad.“

Člen 308A Income Tax (Earnings and Pensions) Act 2003 (zakon iz leta 2003 o dohodnini na prejemke in pokojnine, v nadaljevanju: ITEPA 2003) določa:

„Izvzetje prispevkov v tuj pokojninski sklad

- (1) Za dohodnino niso zavezani prihodki, če delodajalec vplača prispevke v upravičen tuj pokojninski sklad za delavca, ki je upoštevni delavec migrant, ki je upravičenec iz pokojninskega sklada.“

Irska:

Člen 774 in poglavje 1, del 30, Taxes Consolidation Act 1997 (konsolidirani zakon iz leta 1997 o davkih)

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Upoštevne stranke v postopku v glavni stvari za namene tega predloga za sprejetje predhodne odločbe so na eni strani imetnik pokojninskih pravic v stečaju (v nadaljevanju: **gospod M**), in na drugi strani njegova stečajna upravitelja (v nadaljevanju: **skupna stečajna upravitelja**). Skupna stečajna upravitelja zahtevata, da se v stečajno maso vključi vložek v irskem pokojninskem skladu (v nadaljevanju: **irski sklad**) v obliki naložbene pokojninske police (v nadaljevanju: **irska polica**), ki je na podlagi irske davčne zakonodaje odobrena kot polica, ki je v Irski izvzeta od plačila dohodnine (v nadaljevanju: izvzet odobren sklad).
- 2 Proti gospodu M se je pri High Court (višje sodišče, Združeno kraljestvo) v Londonu 2. novembra 2012 na njegov predlog, vloženi istega dne, začel postopek osebnega stečaja. Pred začetkom stečajnega postopka je bil gospod M prepoznaven investitor, ki je pretežno, ne pa izključno, posloval na Irskem. Vendar se je skupaj z ženo julija 2011 preselil v London (Združeno kraljestvo) in

je Court (sodišče) štelo, da je pred datumom vložitve predloga za stečaj prenesel center glavnih interesov iz Irske v Anglijo.

- 3 Ob stečaju se v Združenem kraljestvu vse premoženje, ki je v lasti stečajnega dolžnika v začetku stečajnega postopka (znano pod nazivom stečajna masa) (člen 283(1)(a) zakona iz leta 1986 o insolventnosti in stečaju), po samem zakonu prenese na stečajnega upravitelja (člen 306 zakona iz leta 1986 o insolventnosti in stečaju), ki je odgovoren za poplačilo upnikov stečajnega dolžnika po vrstnem redu. Pokojninske pravice iz skladov, registriranih pri davčnih organih Združenega kraljestva – ki so s tem izvzete od obveznosti, med drugim, plačila iz dohodnine in davka od dobička v Združenem kraljestvu (v nadaljevanju: odobrene pokojninske ureditve) – so načeloma izvzete iz stečajne mase. Izjeme veljajo za izterjavo „presežnih“ pokojninskih prispevkov (člen 15 WRPA 1999) in za zahtevke za plačila od nekaterih dohodkov za omejeno obdobje po stečaju (člen 310 in člen 310A zakona iz leta 1986 o insolventnosti in stečaju). Vendar lahko stečajni dolžnik pri pokojninskih ureditvah, ki niso registrirane pri davčnih organih Združenega kraljestva (v nadaljevanju: neodobrene pokojninske ureditve), svoje pravice v celoti ali deloma izvzame iz stečajne mase zgolj, med drugim, zaradi prihodnjih verjetnih potreb sebe in svoje družine (člen 12(2) WRPA 1999, členi od 4 do 6 uredbe iz leta 2002), kar je zanj manj ugodno.
- 4 Gospod M trdi, da bi morale biti njegove pravice iz irskega sklada izvzete iz stečajne mase. Svojo trditev opira na to, da če bi bil upravičenec iz pokojninskega sklada Združenega kraljestva (in ne upravičenec iz irskega pokojninskega sklada) in bi bil ta sklad registriran na podlagi člena 153 zakona iz leta 2004 o finančah, bi se ta sklad štel za „odobreno pokojninsko ureditev“ in bi bile vse njegove pravice iz nje na podlagi člena 11(1) in (2)(a) WRPA 1999 izvzete iz stečajne mase.
- 5 Gospod M trdi, da je s pravom Unije, namreč členoma 21 in 49 PDEU ter členom 24 Direktive 2004/38, zahtevano, da so njegove pravice na podlagi irskega sklada deležne enake obravnave.
- 6 Skupna stečajna upravitelja trdita, da je bil gospod M ob začetku stečaja v Angliji leta 2012 še vedno nosilec pravic iz irske police in da so bile te zato na podlagi zakona kot del stečajne mase prenesene na skupna stečajna upravitelja.
- 7 Sodnik High Court (višje sodišče) je sklenil, da se bo o tem „vprašanju združljivosti s pravom Unije“ odločalo kot o predhodnem vprašanju v sporu med gospodom M kot tožečo stranko in skupnima stečajnima upraviteljema kot toženima strankama na podlagi dejanskega stanja, kot so se o njem strinjale stranke oziroma kot se je predpostavljalo.
- 8 V bistvu so dejstva, ki so podlaga za pokojninske pravice iz postopka v glavni stvari, taka, da je bil na podlagi irskega prava v korist gospoda M ustanovljen in registriran pokojninski sklad, ki delno izhaja iz nakupovalnega središča v Dublinu (Irska). Po številnih prenosih teh pravic je bila večina teh upravičenj, vendar – kot je ključno za postopek v glavni stvari – ne vsa, izplačana gospodu M v času, ko se

je naselil in začel poslovno delovati pretežno v Združenem kraljestvu. Malo za tem je gospod M vložil predlog za osebni stečaj.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 9 Gospod M v splošnem navaja, da njegove pravice na podlagi prava Unije ne bi smele biti odvisne od tega, ali je svoje delovno življenje prebil v Združenem kraljestvu (in pokojninske pravice pridobil v registriranem pokojninskem skladu Združenega kraljestva) ali pa je bil delavec migrant, ki je večino svojega delovnega življenja prebil v drugi državi članici, kot je Irska, in katerega s tem povezane pokojninske pravice so bile verjetno v skladu, ustanovljenem v tej državi članici (v nadaljevanju: sklad matične države), ter se je nato pred osebnim stečajem preselil v Združeno kraljestvo. Stališče gospoda M je, da se za samozaposlene osebe uporabljajo enaka načela.
- 10 Razen če bi bil sklad matične države delavca migranta registriran pri HMRC (davčna in carinska uprava, Združeno kraljestvo, v nadaljevanju: HMRC) v Združenem kraljestvu – kar pa morda ni pod njegovim nadzorom, ampak je v primeru delavca stvar njegovega delodajalca oziroma vsekakor upravljavca sklada, in kar ne bi na splošno ali nujno pripeljalo do davčne ali druge prednosti za sklad in kar bi prav tako verjetno povzročilo dodatno upravno breme za sklad, saj bi sklad potem moral biti v skladu s predpisi Združenega kraljestva in predpisi matične države – bi jezikovna razlaga člena 11 WRPA 1999 pomenila, da v primeru stečaja ne bi bil deležen enakega varstva svojih pokojninskih pravic kot delavec ali samozaposlena oseba v Združenem kraljestvu (katere pokojninski sklad bi bil registriran v Združenem kraljestvu zaradi pridobitve davčnih prednosti v Združenem kraljestvu, ki so jih deležni registrirani pokojninski skladi).
- 11 Predložitveno sodišče bi moralo člen 11 WRPA 1999 razlagati v skladu s pravom Unije, tako da bi se moral irski sklad šteti za odobreno pokojninsko ureditev, zaradi česar bi bile pravice gospoda M, ki izvirajo iz tega sklada, izvzete iz njegove stečajne mase.
- 12 Navedbe skupnih stečajnih upraviteljev je mogoče povzeti, kot sledi. Določbe, ki se uporabljajo za osebni stečaj, naj bi se med državami članicami razlikovale. To naj bi bilo priznано z Uredbo št. 1346/2000. Določbe Združenega kraljestva o varstvu pokojninskih pravic v primeru stečaja naj bi bile zgolj del celotnega sistema Združenega kraljestva o insolventnosti. Vprašanje je, ali pomenijo omejitve svobode gibanja, in še posebej (ob sklicevanju na člen 49 PDEU) pravice do ustanavljanja. Očitno je, da naj gospoda M pri uresničevanju pravice do ustanavljanja dejansko ne bi odvrnile od preselitve v Združeno kraljestvo. Prav tako naj ne bi bilo mogoče trditi, da bi to lahko bil njihov učinek: to naj bi bilo mogoče le, če bi bilo mogoče dokazati, da je sistem Združenega kraljestva o insolventnosti kot celota manj ugoden za stečajnega dolžnika kot (v tem primeru) irski sistem o insolventnosti, česar pa se sploh ni poskušalo. Gospod M naj ne bi mogel izbrati in sprejeti delov sistema Združenega kraljestva o insolventnosti, ki

so mu vseh, in izpodbijati tistih, ki mu niso. Tudi če je bilo to napačno in je bilo pravilno preučiti določbe Združenega kraljestva o pokojninskih pravicah v primeru stečaja same po sebi, naj ne bi pomenile ovire ali omejitve za pravico do ustanavljanja; prav tako naj ne bi bilo dokazano, da so bile za gospoda M manj ugodne kot irske določbe o pokojninskih pravicah v primeru stečaja. Zato naj ne bi bilo podlage za trditev, da je s členom 11 WRPA 1999 kršen člen 49 PDEU. Dalje, v delu, v katerem se je gospod M skliceval na člen 24 Direktive 2004/38, naj bi bilo iz člena 21 PDEU jasno razvidno, da učinkuje „ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s Pogodbama in ukrepi, ki so bili sprejeti za njuno uveljavitev“. Taki ukrepi naj bi zajemali uredbo iz leta 2000, s katero se priznava, da se bodo, ker ni harmonizacije na ravni Unije, določbe o insolventnosti med državami članicami razlikovale.

- 13 Dalje je bilo v imenu skupnih stečajnih upraviteljev navedeno, da bi bil gospod M, če bi se mu zagotovilo varstvo njegovih pokojninskih pravic, v boljšem položaju kot državljan Združenega kraljestva, ki bi morali za pridobitev tega varstva registrirati svoj sklad na podlagi člena 153 FA 2004 in izpolniti pogoje za registracijo.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe in stališče predložitvenega sodišča glede odgovora, ki ga je treba dati na vprašnji za predhodno odločanje

- 14 Namen členov od 11 do 16 WRPA 1999, če se obravnavajo kot celota, je, da so pokojninske pravice in davčna olajšava namenjene temu, da bi se podprli posamezniki v prihodnosti, ko bodo upokojeni, ne pa v korist upnikom, če se proti posamezniku pred upokojitvijo začne postopek osebnega stečaja, ter da je treba – razen če je mogoče dokazati „pretirane prispevke“ – te pravice izvzeti iz stečaja. Člen 11 WRPA 1999 je (na splošno) omejen na davčno odobrene sklade, ker je bila ena od značilnosti davčne odobritve (kot je bila tedaj v veljavi), da je omejena na izplačila, ki bi jih bilo mogoče izplačati upravičencu (na primer v pokojninskem načrtu poklicnega zavarovanja glede na njegovo plačo in trajanje zaposlitve). Po drugi strani pa ni nobenih omejitev na izplačila, ki jih je mogoče zagotoviti v okviru neodobrenih skladov, tako da morda ni presenetljivo, da se je štelo, da ni primerno izvzeti teh skladov v celoti, ampak samo do zneska, ki ga razumno potrebujejo stečajni dolžnik in njegova družina.
- 15 Predložitveno sodišče je štelo, da je sklad, registriran zunaj Združenega kraljestva, načeloma mogoče registrirati pri HMRC na podlagi člena 153 FA 2004. Poglavitni prednosti registriranega pokojninskega sklada sta, (i) da je odobrena olajšava pri dohodnini za prispevke, vplačane v sklad s strani upravičenca ali na njegov račun, in (ii) da so vplačila sama izvzeta iz plačila dohodnine in davka od dobička. Toda ti olajšavi sta za sklad upoštevni le, če bi plačilo prispevkov – oziroma prejem dohodka in kapitalskega dobička – sicer povzročilo obveznost plačila davka davčnim organom Združenega kraljestva, v primeru, kakršen je primer irskega sklada, v katerem ni bilo več nadaljnega vplačevanja prispevkov,

in ko ni razloga, da bi domnevali, da sklad ustvarja dohodek ali kapitalski dobiček iz virov v Združenem kraljestvu, pa ni očitnega razloga, zakaj naj bi sploh obstajala obveznost plačila davka davčnim organom Združenega kraljestva.

- 16 Po drugi strani ima registracija več negativnih posledic: v skladu s členom 160(1) se smejo iz takega sklada upravičencu oziroma v zvezi z upravičencem izplačati zgolj izplačila, naštetá v členu 164; člen 164 pa vsebuje zelo natančne določbe glede mogočih izplačil (glej člene od 164 do 169). Če je iz sklada upravičencu izplačano neodobreno izplačilo, mora biti plačan davek v višini 40 %, ki ga plača bodisi upravičenec (na podlagi člena 208) bodisi, če ga ne plača upravičenec, upravljavec sklada (na podlagi členov od 239 do 241). Poleg tega je upravljavec registriranega pokojninskega sklada v skladu z uredbo, sprejeto na podlagi FA 2004 (Registered Pension Schemes (Provision of Information) Regulations 2006, SI 2006/567 (uredba iz leta 2006 o zagotavljanju informacij v zvezi z registriranimi pokojninskimi skladi, SI 2006/567), dolžan posredovati natančne podatke HMRC o številnih dogodkih, o katerih je treba poročati.
- 17 Predložitveno sodišče v sodbi ugotavlja, da registracija na podlagi člena 153 FA 2004 (za upravljavca irskega sklada) ni bila zgolj formalnost; bila je pomemben korak, ki so ga spremljale potencialno obremenjujoče obveznosti, in tudi če bi (česar pa ni mogoče domnevati) pokojninski sklad, ustanovljen zunaj Združenega kraljestva, lahko izpolnil zahteve za registracijo v Združenem kraljestvu in vse morebitne zahteve lastne jurisdikcije, zato pri tem ni šlo za nekaj, kar bi tak sklad smel sprejeti brez premisleka. Tudi ob domnevi, da se lahko zakonodaja Združenega kraljestva načeloma uporabi za pokojninske sklade, ustanovljene zunaj Združenega kraljestva, bi bilo presenetljivo, če bi številni taki skladi menili, da je registracija pri HMRC v Združenem kraljestvu koristna. Zlasti se predložitvenemu sodišču ne zdi nenavadno, da irski pokojninski sklad, ustanovljen tako, da izpolnjuje zahteve irske davčne zakonodaje, ne želi izpolniti še (drugačnih) zahtev davčne zakonodaje Združenega kraljestva. Popolnoma jasno je, da so delavci migranti (zaposleni ali samozaposleni) iz drugih držav članic pogosteje kot državljani Združenega kraljestva pridobili pokojninske pravice v drugih državah članicah, zaradi česar njihove pokojninske pravice pogosteje kot pri državljanih Združenega kraljestva izhajajo iz ureditev, ki niso registrirane na podlagi člena 153 FA 2004, bodisi zato, ker take ureditve niso mogle izpolniti zahtev za registracijo, bodisi zato, ker obstajajo tehtni razlogi, zakaj se za registracijo niso odločile.
- 18 Vendar se člen 11 WRPA 1999 ne nanaša zgolj na pokojninske sklade, registrirane na podlagi člena 153 FA 2004. Uporablja se tudi za predpisane ureditve, tj. tiste, ki so določene v členu 2 uredbe iz leta 2002. V njih so vključeni tudi „upravičeni tuji pokojninski skladi“, za katere se uporablja člen 308A ITEPA 2003.
- 19 Ni se zatrjevalo, da je irski sklad „upravičen tuj pokojninski sklad“: HMRC niso bila podana zahtevana obvestila in do nje niso prevzete zahtevane obveze. Vendar je predložitveno sodišče štelo, da prvi zahtevi očitno nista obremenjujoči, tretja (c)

zgoraj pa naj v praksi ne bi bila obremenjujoča, saj se s predpisanimi zahtevami zahteva zgolj predložitev informacij v zvezi z zadevnimi delavci migranti, ki so upravičenci, v primeru irskega sklada pa niso bili vplačani prispevki v zvezi z gospodom M in gospo M, potem ko sta se preselila v Združeno kraljestvo, zaradi česar ni šlo za delavce migrante, ki so upravičenci, in za potrebo po posredovanju informacij.

- 20 Predložitveno sodišče je v sodbi štelo, da ker v irskem skladu ni bilo upoštevni delavcev migrantov, ki so upravičenci, ni bilo razloga, da bi se ta sklad trudil za to, da bi postal upravičen tuj pokojninski sklad. Prav tako se je štelo, da za tuj pokojninski sklad običajno ni smiselno, da se trudi ter obvešča HMRC in prevzema obveze do tega organa, da bi postal upravičen tuj pokojninski sklad, razen če se pričakuje, da bodo v sklad vplačevali prispevke upravičenci – ali se bodo prispevki vplačevali na njihov račun – ki so se preselili v Združeno kraljestvo in so upoštevni delavci migranti, ki so upravičenci. Številni delavci migranti, ki pridejo v Združeno kraljestvo iz drugih držav članic, imajo verjetno pravice na podlagi ureditev, ki nimajo nobenega razloga, da bi sprejele potrebne ukrepe za to, da bi postale upravičeni tuji pokojninski skladi (čeprav bi sicer izpolnjevale pogoje); poleg tega pa odločitev, ali bodo to storile, običajno ni odločitev upravičenca, ampak samega sklada. Običajni delavci, ki so upravičenci iz pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, v splošnem nimajo vpliva na odločitve upravljavcev sklada.
- 21 Predložitveno sodišče zaenkrat zastopa stališče, da je vpliv osebnega stečaja na pridobljene pokojninske pravice osebe, ki uresničuje pravico do ustanavljanja kot samozaposlena oseba v drugi državi članici, dovolj tesno povezan s to dejavnostjo (čeprav – tako kot v obravnavani zadevi – stečaj ni posledica te dejavnosti, ampak prejšnjih dejavnosti v njeni matični državi), da bi spadal na področje uporabe člena 49 PDEU.
- 22 Če je tako, to po mnenju predložitvenega sodišča pomeni, da obravnavanje ni bilo enako. Državljan Združenega kraljestva, ki gre v osebni stečaj, bo zelo verjetno – tudi če v zvezi s tem ne naredi ničesar – ugotovil, da so njegove pridobljene pokojninske pravice v primeru stečaja zavarovane na podlagi člena 11 WRPA 1999, ker velika večina pokojninskih pravic v Združenem kraljestvu izhaja iz pokojninskih skladov, registriranih pri HMRC na podlagi člena 153 FA 2004 zaradi davčnih ugodnosti, ki jih je mogoče s tem uveljavljati. Pridobljene pokojninske pravice državljanov drugih držav članic Unije pa zelo verjetno izhajajo iz skladov, ki niso registrirani.
- 23 V imenu skupnih stečajnih upraviteljev se je zatrjevalo, da ne glede na položaj delavcev za samozaposleno osebo izpolnitev zahtev iz uredbe iz leta 2006 in registracija njenega tujega pokojninskega sklada kot upravičenega tujega pokojninskega sklada ni bila obremenjujoča upravna zahteva. Šteje se, da bi gospod M dejansko lahko zaprosil upravljavce sklada, naj to storijo, in da jim tega ne bi bilo težko storiti, prav tako pa ni nobenega posebnega razloga za domnevo, da bi upravljavci to zavrnil. Iz tega je mogoče sklepati, da razlog, zakaj do tega ni

prišlo, ni v tem, da bi bilo to težko ali obremenjujoče, ampak zato, ker se je, ko je začel poslovno delovati v Združenem kraljestvu, štel, da je tako ali tako izčrpal vsa svoja izplačila iz irskega sklada, tako da ni bilo potrebe po nadaljnjih ukrepih. Vendar ni mogoče domnevati, da bodo osebe, ki se preselijo v Združeno kraljestvo, zato da bi tam opravljale dejavnost kot samozaposlene osebe, vedno – ali tudi zgolj večinoma – lahko dosegle, da bodo pokojninski skladi v njihovi matični državi, v katerih so pridobile pravice, sprejeli potrebne ukrepe za registracijo kot upravičeni tuji pokojninski skladi ali da bodo sploh pomislili, da bi kaj takega poskusili.

- 24 V teh okoliščinah predložitveno sodišče meni, da bodo lahko določbe členov 11 in 12 WRPA 1999 ter uredbe iz leta 2002 – v skladu s katerimi je polno varstvo iz člena 11 WRPA 1999 zagotovljeno samo osebam, katerih pravice izhajajo iz odobrenih pokojninskih ureditev, čeprav niso izrecno oblikovane glede na državljanstvo – prizadele bistveno večji delež državljanov drugih držav članic, ki v Združenem kraljestvu uresničujejo pravico do ustanavljanja. Če zato vpliv osebnega stečaja na pridobljene pokojninske pravice spada na področje uporabe člena 49, pomeni diskriminacijo pri uživanju socialne prednosti, ta diskriminacija pa je prepovedana s členom 49 PDEU in členom 24 Direktive 2004/38.
- 25 Če je to stališče utemeljeno, predložitveno sodišče meni, da lahko, če uporabi načelo skladne razlage, člen 11 WRPA 1999 razlaga tako, da odpravi diskriminacijo, to pa se lahko doseže s tem, da se nacionalne določbe razlagajo tako, da se razširijo na pokojninski sklad, ki je odobren ali registriran pri davčnih organih druge države članice. To je v skladu z namenom zakonodaje, ki je zagotoviti, da so pokojninske pravice v celoti zavarovane zgolj v primeru, v katerem izhajajo iz ureditev, ki so odobrene ali registrirane pri upoštevanih davčnih organih (ali jih ti priznavajo) v državi članici, v kateri so ustanovljene.